

Landet, og naar man saa ude paa Landet svarer 3 Gange saa meget i Skat som i Kjøbenhavn, kan jeg ikke forstaa, at det er rigtigt at regne disse mange smaa Jordbrugere med blandt de bedst stillede i vort Folk. Endvidere sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds i, saa vidt jeg husker, det samme Foredrag, i alt Fald i et Foredrag i Fjor her i Salen, at det var vanskeligt at faa Rede paa, hvor stort et Beløb den Del af Toldskatterne udgør, som man kaldet Beskyttelsesfolden, men det var ganske sikkert ikke for meget sagt, at det var mindst 20 Mill. Kr. aarlig. Det er heller ikke Skatter, der gaa fra Bybeboernes Lommer og ud til disse smaa Jordbrugere, men derimod omvendt. Har man en Fabrik i en Landkommune, er det næsten et Særsyn, om Fabrikherren eller Fabrikejerne, hvad enten det er Enkeltmand eller et Aktieselskab, bør paa Fabrikken. Han bor derimod i en eller anden By, som Regel her i Kjøbenhavn, hvortil han saa svarer sine Skatter. Men det, man maa have Lov til i disse Landkommuner, er at bygge Skoler for Fabrikarbejdernes Børn, der forsørge de gamle Fabrikarbejdere, naar de ikke længere kunne arbejde paa Fabrikken. Jeg mener for Resten, at man helst skulde undgaa at faa rejst en Strid mellem Land og By, jeg tror, vi gøre Ret i fra begge Sider at erkende, at vi trænge til hinanden og have bedst af at staa i godt Forhold til hinanden. Men naar det blev fremhævet saa stærkt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds, at Landbruget skulde være varsomt med at stille for store Krav, thi saa vilde ogsaa andre komme og stille lignende Krav, mener jeg nok, at det med Rette kan siges, at Landbruget ingenlunde er for begunstiget med de efter min Mening alt for smaa Beløb, der ere opførte paa Finansloven, i Sammenligning med de uhyre Fordele, man har i andre Samfundsklasser. De tekniske Skoler og Handelsskolerne i Byerne ere fortrinlige Indretninger, som vi, der nærmest repræsentere Landbostanden her i Rigsdagen, langt fra ere Modstandere af, men med Glæde stemme for. Jeg anser dem for saare nyttige; alt, hvad der kan bidrage til paa Haandværkets, Industriens og Agerbrugets Omraade at udvikle Dygtigheden, skulde vi ikke være ængstelige for at bevilge endogsaa ret betydelige Beløb til. Men dersom man fra de Sider, hvorfra Beløbene til Landbruget ere angrebne, vil sige: Saa har man jo Landbrugsskolerne paa Landet, og de faa

jo ogsaa Støtte fra Staten, vil jeg hævde, at man ikke kan sammenligne disse to Institutioner, fordi man har saa let Adgang til at benytte de tekniske Skoler og Handelsskolerne i Byerne, medens de unge Mennesker, der skulde besøge en Landbrugsskole, skulde bringe et ret betydeligt Offer for at have Ophold der et helt eller halvt Aar; han taber sin Løn og maa give et ret betydeligt Beløb til selv, ogsaa naar han faar Tilskud fra Staten til Ophold paa Skolen. Jeg mener derfor, af det er fuldt forsvarligt, om man paa andre Punkter faar ret betydeligt til Fremme af Landbrugets Interesser, og de Beløb, som blive brugte til at udvikle Dygtigheden blandt Landbrugerne, ere saare vel anvendte. Jeg er ogsaa vis paa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds ere kloge nok til at kunne se, at den Dygtighed, der udfoldes i Landbruget, tillige kommer andre Samfundsklasser til gode. Det er saa sikkert, som 2 og 2 ere 4. — Saa vil jeg gerne sige om Kontrolforeningerne i Tilslutning til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høgh-Guldberg), som ogsaa nu i Dag fik Tilslutning fra det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Kristiansen), at man ikke maa sætte Minimumsgrænsen for Antallet af Køer højere end 200. Jeg tror, at dette vil være det bedste. Kontrolforeningerne ville saa kunne brede sig stærkere og kunne udrette mere. Jeg mener altsaa ingenlunde, at de Beløb, som ere opførte til Fremme af Landbrugets Interesser, kunne siges at være for store. Man har jo særlig angrebet Posten under Nr. 7 om Administrationsudgifterne, og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds henviste til, at ikke en Gang 80gneraadsformændene fik noget for deres Arbejde; men det er jo ikke rigtigt, det er ikke Reglen længere, at Sogneraadsformændene arbejde aldeles uden vederlag; det, de faa, kan være ringe nok, men noget faa de dog. De, der have Forstaaelse af det Arbejde, der gøres, og vide, hvor mange Landboforeninger Fællesforeningen i Jylland omfatter — det er 61 — og har Forstaaelse af det storslaaede Arbejde, der gøres for at lægge alt til Rette for disse Foreninger, og den uhyre Korrespondance, der føres mellem Fællesforeningens Kontor og de forskellige Landboforeninger, ville ogsaa blive nødte til at indrømme, at det slet ikke er saa ligefremt som Fod i